

ارتباط رضایت از روابط زناشویی با افسردگی زوجین

حمید بخشی* محمد اسدپور** علی خدادادی زاده**

Correlation between marital satisfaction and depression among couples in Rafsanjan

H Bakhshi ❖ M Asadpour A Khodadadzadeh

دریافت: ۸۵/۲/۳ پذیرش: ۸۶/۱/۱۴

*Abstract

Background: Marital satisfaction is among the factors considered to influence the improvement and goal achievement of life. Contrarily, depression can suppress motivation and activity, leading to job and family problems.

Objective: The purpose of this study was to determine the correlation between marital satisfaction and depression among couples in Rafsanjan (Iran).

Methods: This was a descriptive-analytical study in which 300 married couples (300 men, 300 women), aged between 18-35 years, were investigated. The population study were chosen based on random multi-stage sampling during one-month trial (February to March) in 2003. The data were collected using two questionnaires, the Beck and Enrich scales to study depression and marital satisfaction, respectively. Later, using SPSS software, Pearson correlation coefficient, chi-square test, and Fisher test, the data were analyzed.

Findings: The prevalence of depression in married couples was 25.7% for men and 27.7% for women. Statically, a significant difference was found between the degree of depression and sex, age, number of children, and the length of marriage. The prevalence of marital satisfaction among couples was 85.4% and 77% for men and women, respectively. Again, a significant difference was seen between the degree of depression and marital satisfaction. In general, there was a negative relationship between depression and marital satisfaction ($p < 0.05$).

Conclusion: Based on data found in our study, more comprehensive health and nursing programs to simultaneously lowering the degree of depression and promoting the level of marital satisfaction among the couples are suggested.

Keywords: Depression, Marital Satisfaction, Couples

*چکیده

زمینه: رضایت زناشویی از عوامل پیشرفت و دستیابی به اهداف زندگی و افسردگی موجب کاهش انگیزه، فعالیت و پیدایش مشکلات شغلی و خانوادگی است.

هدف: مطالعه به منظور تعیین رابطه رضایت از روابط زناشویی با افسردگی در زوجین شهر رفسنجان انجام شد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه تحلیلی در سال ۱۳۸۳ بر روی ۳۰۰ زوج ۱۸ تا ۳۵ ساله در رفسنجان انجام شد. روش نمونه‌گیری، چند مرحله‌ای تصادفی بود. ابزار جمع‌آوری اطلاعات پرسش‌نامه یک جهت تعیین میزان افسردگی و پرسش‌نامه انریچ جهت تعیین میزان رضایت از روابط زناشویی بود که با انجام مصاحبه تکمیل شدند. داده‌ها با آزمون‌های آماری مجذور کای، فیشر و پیرسون تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: شیوع افسردگی در زنان ۲۷/۷٪ و در مردان ۲۵/۷٪ بود و تفاوت بین میزان افسردگی بر حسب جنس، سن و مدت زمان ازدواج از نظر آماری معنی‌دار بود ($p = ۰/۰۴$). ۸۵/۴٪ مردان و ۷۷٪ زنان به درجات مختلف از روابط زناشویی خود راضی بودند. بین میزان افسردگی و رضایت از روابط زناشویی زوجین رابطه معکوس وجود داشت و هرچه شدت افسردگی در دو جنس مرد و زن بیش‌تر بود، میزان رضایت زناشویی در آنها کمتر بود ($p < ۰/۰۵$).

نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج، توجه خاص برنامه‌ریزان مسائل خانواده و توسعه برنامه‌های پرستاری و بهداشت روان برای کاهش و پیشگیری از افسردگی و ارتقای رضایت زناشویی در زوجین پیشنهاد می‌شود.

کلیدواژه‌ها: افسردگی، رضایت زناشویی، زوجین

* مربی گروه آموزش پزشکی و پرستاری مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان

** مربی گروه آموزش پرستاری دانشکده پرستاری- مامایی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان

آدرس مکاتبه: رفسنجان، بلوار امام علی (ع)، سازمان مرکزی دانشگاه، مرکز توسعه آموزش پزشکی، تلفن ۰۳۹۱-۸۲۲۰۰۱۹

❖ E mail: bakhshi_hamid@yahoo.com